

Autor: Montalk

Izvor: montalk.net

Prijevod: B.P., [Galaksija forum](#)

Uvod

Ono što Grci i Gnostici nazivaju “Demijurg-om” je jedna univerzalna inteligencija koja kroji naš svijet.

Smatra se da Demijurg pretvara apstraktne metafizičke arhetipe (više misli/ideje) u fizičke pojavne oblike, slično kao što vaš internet-pregledač (‘browser’, prim. prev.) pretvara izvorni kod (‘source code’, prim. prev.) u sliku neke web-stranice na vašem monitoru. Isto kao što ‘browser’ poslušno prikazuje ono što mu je zadano, Demijurg projicira, oblikuje i održava fizikalnost u skladu s arhetipskim mislima kojim ga snabdijeva Stvoritelj. Arhetipi su građevinski blokovi značenja, temeljni alfabet egzistencije, apstraktne misli božanskog od kojih su sve stvari samo posebni izražaji.

Zašto je taj pojam Demijurg uopšte potreban? Pa dobro, znamo na osnovu fenomena “stvaranja realnosti” da naši umovi mogu oblikovati realnost uz pomoć direktnog mijenjanja vjerovatnoće nekih događaja. Zbog ovisnosti realnosti od uma, činilo bi se da realnost biva projicirana od strane naših umova. Međutim, realnost će nastaviti da postoji čak i kad smo mi odsutni. Kad prestanemo poklanjati pažnju nečemu što ima fizičku prirodu, ono ne prestaje da egzistira. Dakle, tu mora da imamo na djelu i nešto drugo osim naše vlastite svijesti, nešto što je uvijek tu, nešto što samo po sebi proizvodi i održava fizikalnost. To bi bio Demijurg.

Zašto da ne pridamo tu ulogu Beskonačnom Stvoritelju i tako odbacimo ovaj dodatni pojam Demijurga? Zato, kao što ćete vidjeti, karakteristike Demijurga ukazuju na jednu vještačku inteligenciju koja je više slijepa, nego što bi ona bila neko beskrajno i samosvjesno biće. Odatle, njeno ponašanje nije toliko karakteristično za Stvoritelja koliko je svojstveno njoj samoj.

Demijurg, Logos i Nous

Ovisno od izvora, pojmovi “Nous” i “Logos” koriste se nezavisno ili se međusobno miješaju s pojmom “Demijurg.” Ponekad se pojam Nous poistovjećuje s pojmom Logos, dok se opet pojam Logos poredi s pojmom Demijurg, a u nekim slučajevima se pojam Logos koristi umjesto pojma Demijurg, dok se opet u drugim slučajevima svi oni tretiraju kao zasebni koncepti koji se jedan prema drugom odnose na neki poseban način. Platon je gledao na Demijurga kao na nešto suštinski dobro, dok su ga gnostici smatrali prirodno zlim. U međuvremenu, apostol

Jovan je izjednačavao Logos sa Hristom.

Tako, ovdje imamo jednu prilično komplikovanu situaciju. Tradicionalni pogledi se međusobno ne slažu jedni s drugima, ni prema definicijama, niti prema terminologiji. Iz toga je proistekla jedna zabuna, tako da ćemo ovdje pokušati da rasčistimo te stvari. Proučavajući sve ono što je rečeno u vezi s ovim pojmovima, postaje nam jasno to da svaki od njih ima jednu grupu značenja koja mu se stalno pridaju.

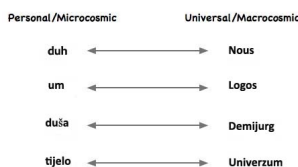
“Demijurg” se tipično povezuje sa konceptima kao što je implementacija ili uvođenje, manifestacija, gradnja, prevođenje, projiciranje, oblikovanje i jedno stalno održavanje. Taj pojam ukazuje na jednog polu-boga sa slijepim nagonom za pretvaranjem nemanifestovanog u manifestovano.

“Logos” se povezuje sa razmišljanjem, rezonovanjem, zamišljanjem, mirenjem, uravnoteživanjem, planiranjem, projektovanjem i informisanjem. Taj pojam ukazuje na um ili intelekt, posebno na božanski um ili jedan viši intelekt. On vidi, zna, planira, projektuje i balansira jednačine.

“Nous” se veže s duhom. Na univerzalnom nivou on predstavlja beskonačnog Stvoritelja.

Na nivou ličnosti, to je centralno jezgro individualizirane svijesti, temelj osjetilnosti, sjeme beskrajnog potencijala, božanska iskra, to je ono što pobuđuje samo-transcendenciju, to je onaj dio koji je besmrtni i koji zadržava kontinuitet kroz inkarnacije.

U hermetičkom smislu, ovi koncepti imaju svoje univerzalne i personalne izražaje. Na univerzalnom nivou, Nous je duh Kreacije, Logos je um Kreacije a Demijurg je duša kreacije, dok je sam univerzum - tijelo Kreacije. Na ličnom nivou, Nous je naš duh, Logos je naš um (tačnije rečeno, naš viši um), a Demijurg je naša duša. Mi smo ogledala Kreacije; kako gore, tako dole.

U ovom članku, koncentrisaćemo se prvenstveno na Demijurga s obzirom da on predstavlja podlogu koja prožima, proizvodi, oblikuje i na kraju kontroliše fizičku realnost. On je odatle primarna ili presjedavajuća sila nad našim vidljivim svijetom. On predstavlja glavnu strukturu ove realnosti matriksa, da tako kažemo. Njegovo porijeklo, priroda i sudbina, neraskidivo je povezana s našom vlastitom, te bi odatle trebali da se malo pobliže upoznamo s njim i tako naučimo nešto više o našoj istoriji, ovome svijetu, kao i budućnosti.

Demijurg kao Duša

Najlakši način da razumijemo Demijurga je da na njega gledamo kao na Dušu Svijeta.

Tradicija kaže da je Demijurg sazdan od duše. On je sagrađen od iste supstance kao i naša vlastita duša, osim što on funkcionira u smislu duše ovog univerzuma kao jedne cjeline. Ili suprotno, naše vlastite duše su mikrokosmički djelići Demijurga, upravo isto kao što je kap vode jedan mikrokosmički djelić "vode" uopšte.

Duša je jedan 'vezivni medijum' koji se nalazi između duha i tijela. Ona se prostire kao jedan sloj između duha i tijela što njima omogućava da utiču jedno na drugo. U drugom slučaju, razmak između ne-fizičkog i fizičkog bio bi prevelik. Duh je jezgro individualnosti, slobodne volje i jedne duboke samo-svjesnosti. Bez duha, čovjek nije ništa drugo do jedan automat ili robot programiran od strane vanjskih uticaja iz svijeta.

Duša, koja se razlikuje od duha, ima dva primarna sloja: astralni i eterički. Njena astralna komponenta ili astralno tijelo, predstavlja sjedište trenutnih emocionalnih impresija, subjektivnih predodžbi, strasti i snage volje. Bez astralnog tijela, čovjek bi bio slab i pasivan kao biljka zbog nedostatka unutrašnjih impresija, emocija i volje.

Eterička komponenta ili eteričko tijelo, sačinjena je od suptilnih energetskih struktura, uzoraka, ritmova, inercija, struja i oblika koji oživljavaju, oblikuju i regulišu fizičko tijelo. To možete zamišljati kao jednu energetsku skelu oko neke građevine a ta skela je sačinjena od životne-sile. Bez eteričnog, fizičko tijelo bi izgledalo kao leš koji se raspada pod entropičnim uticajima.

Demijurg je sagrađen od duše. Istovremeno, Demijurgu nedostaje duh, što znači da on sam nema jedno jezgro istinskog čuvstva, niti stvarnu samo-svjesnost. Sve što on ima su žudnje, nagoni i impulsi koji imaju tendenciju da se ponavljaju, pretvaraju u šablone, da imaju svoj ritam, zakone i poredak. Odatle, on predstavlja jednu slijepu, vještačku inteligenciju koja ne može drugačije, do da djeluje u skladu s uticajima iz njegove sadržine. A to ujedno predstavlja i stvarnu definiciju univerzalnog Demijurga. To je stvarno Duša Svijeta.

Demijurg kao Misaoni-oblik

Drugi način na kojeg možemo posmatrati Demijurga je da gledamo na njega kao na jedan Misaoni-oblik Svijeta.

Misaone-forme ili misaoni-oblici su privremeni ne-fizički entiteti koji su stvoreni uz pomoć misli i emocija. Oni postoje oko nas na eteričkoj ravni realnosti i prožeti su astralnim energijama u skladu s emocijama koje se nalaze u njima. U ezoteričkoj terminologiji oni su poznati i kao tulpe, egregori ili larve.

Svakodnevne misaone forme su energetske konstrukcije bez dodatka kao što su duh, um i tijelo. One bivaju rođene od strane naše vlastite energije i slijepo, kao neki poslušni automati, izvršavaju zadatke koji su u njih utisnuti. Kad se presijeku one misli i emocije koje su ih proizvele, onda se te misaone forme počnu rasipati. Međutim, ako su posebno jake, one mogu i da se entitiziraju, te tako da steknu i jedan instikt za samo-održavanje, što znači da tako mogu da steknu i jednu jaku vještačku inteligenciju koja će im omogućavati da na jedan parazitski način induciraju još više istih misli i emocija i tako pothranjuju svoju egzistenciju.

S obzirom da su misaone-forme sačinjene od astralnih i eteričkih energija, isto kao što je i sama duša, oni su isti po svojoj suštini. Duša je misaona-forma proizvedena od strane duha neposredno prije rođenja, zbog toga da bi se on preko nje mogao spojiti sa tijelom. Ili drugačije rečeno, obična misaona-forma podrazumijeva jednu privremenu, slobodno-lebdeću dušu kojoj nedostaju tijelo i duh.

Slično tome, univerzalni Demijurg je jedna "Duša Svijeta", stvorena od strane Stvoritelja prije samog postanka fizičkog univerzuma da bi se on mogao projicirati, oblikovati i funkcionisati. Ili drugačije rečeno, normalne misaone-forme su slobodno-lebdeći provizorni aspekti Demijurga.

Duša, Demijurg i misaone-forme su svi u osnovi sačinjeni od astralnih i eteričkih komponenti, te odatle dijele zajedničku osnovu. Svako od njih je jedan poseban primjer definicije onog drugog, kao zasebnog pojma.

Formiranje Ega u Duši

Prije rođenja, kada duh proizvede dušu i zatim se inkarnira u ljudski embrion, ovaj uglavnom nema ljudski ego ili ličnost. Ličnost se formira u duši za vrijeme prvih godina života kroz prilagođavanje na fizički život kao ljudsko biće.

Ego se razvija tako što tijelo utiče na dušu, a kroz njega i sam svijet. Fizički doživljaji, percepcija uz pomoć pet čula, neurološke funkcije, instiktivni nagoni - svi oni utiskuju svoje impresije u dušu. Preko percepcije, duša se dalje oblikuje uz pomoć obrazovanja i društvenog programiranja. U skladu s tim, ona stiče jednu masku, isklesanu od strane svih tih svjetovnih uticaja. Ta maska je ego/um, koji je povezan sa čovjekovom ličnošću i nižim intelektom.

Ego ili niži intelekt, je jedna vještačka inteligencija, jedan robot ili automacija, ili kompjuter koji ima ličnost koja mu je programirana od strane genetike i životne okoline. On jednim svojim dijelom proizilazi iz nervne konstrukcije čovjekovog vlastitog mozga koja omogućava intelektualne funkcije, a drugim, iz onog područja duše koje je formirano od strane tjelesnih i svjetovnih faktora. Ego predstavlja jedan uobičajeni 'interfejs' kroz kojeg duša može umjesno da djeluje unutar fizičke i društvene životne okoline. Kako je rekao Frojd, - ego je površinska projekcija id-a, što znači onaj dio svih naših instiktivnih nagona koji se adaptirao na svijet uz pomoć kondicioniranja.

Kada duh, kao izvor osjećanja i percepcije, gleda kroz ovu masku i identifikuje se s njom, onda njih dvoje zajednički tvore čovjekov osjećaj sopstvenosti (ili "sebstva"). Ono što mi podrazumijevamo pod "ja", to je jedna mješavina čiste osjetilnosti ili čuvstva (duh) i personaliteta (ego). Tako se ego izdiže tamo negdje na granici između tijela i duše, dok duh koji nosi masku ega podstiče pojavu ljudskog identiteta.

S obzirom da je ego ono što svijet izvlači napolje iz duše, a pošto je ovaj svijet uglavnom zasnovan na konkurenciji i bitci za opstanak, tako je i ego preokupiran fizičkim stvarima, te on uglavnom postaje orjentisan na preživljavanje i služenje samog sebe. Tako se on u svom normalnom stanju ponaša kao jedan predator koji predstavlja personifikaciju njegovih

unutrašnjih bioloških i astralnih nagona, kanalisanih od strane vanjskih svjetovnih uticaja i standarda.

Nadalje, egu nije potreban duh da bi on funkcionisao; duh ga obično obuzdava ili mu se suprostavlja jer su oni suprotni po svojoj prirodi. Kod ljudi koji imaju duh, on uglavnom igra pasivnu ulogu kao jedan svjestan posmatrač koji gleda kroz ego, međutim, kao što je to u slučajevima ljudi bez duha, ego-automat može jednako da funkcionise i bez posmatrača. U takvim slučajevima, on može da ima isto tako jaku i ličnost, s tim što ti ljudi nemaju potencijal samo-obuzdavanja i kreativne uticaje koje duh može da ponudi. Tako, kad duh potpuno nedostaje, ili čak i kad je tu ali "spava", pa tako ne izlaže ego svom protiv-dejstvovanju, onda je ego jedina inteligencija koja vodi šou-program — a on zna pri svemu tome da bude i jedan - veliki tiranin.

Priroda Ega/Inteleкта

Ono što odvaja prosječnog čovjeka od prosječne životinje je to što mi imamo ego, intelekt, um i ličnost (sve su to različiti aspekti jedne te iste stvari).

Ego je jedan produžetak duše. S obzirom da i ljudi i životinje imaju dušu, zašto onda životinje nemaju intelekt? Zato što formiranje ega zavisi od svjetovnih uticaja koji dosežu dušu kroz tijelo. S obzirom na što su životinjska tijela manje evoluirana i što je njihov mozak jednostavniji i nedostaju mu više kortikalne funkcije, uticaji koji formiraju ego nikada ne stižu do njihove duše tako da se kod njih ego nikada ne može potpuno da formira. Slično važi i za neke ljudi koji su mentalno retardirani.

Kroz ego ili intelekt, mi možemo u sebi modelirati svijet, preokretati ga unutar našeg uma, možemo ponovo preživljavati prošlost, fantazirati, zamišljati budućnost, sastavljati govorne jezike, izvoditi apstraktne kalkulacije i upuštati se u komplikovane šeme rezonovanja. Te sposobnosti proističu iz jedne karakteristike intelekta koja ga ujedno i definiše a to je da: da njegov 'output' (ono što izlazi napolje) može postati njegov vlastiti interni 'input' (ono što ulazi unutra).

Kod intelekta postoji jedna unutrašnja samo-referentna i cirkularna karakteristika povratne sprege. Jedan primjer bi bio naša sposobnost da posmatramo naše unutrašnje aktivnosti kao kad u sebi "gledamo" neke zamišljene scene. Duh, koji djeluje kroz intelekt je ono što simultano dozvoljava produkciju i opservaciju neke unutrašnje ideje ili slike; 'output' postaje 'input', a povratna sprega koja onda usljeđuje momentalno zatvara sebe od vanjskog svijeta.

Sposobnost intelekta da istinski pamti obuhvata i jedno ponovno preživljavanje prošlosti preko njenog prizivanja i unutrašnje opservacije a on takođe može tako vizualizirati i budućnost uz pomoć iste unutarnje opservacije. Kod običnih životinja, memorija je čisto asocijativna i mehanička, umjesto imaginativna. Njima nedostaje ona unutrašnja, samo-referentna povratna sprega, sposobnost da zamišljaju, fantaziraju, da posmatraju svoje vlastite misli i premeću ih kako im odgovara. Ovo posljednje je ono što omogućava duhu da posmatra samog sebe, odnosno, svoju vlastitu svjesnost, te tako i ostvaruje samo-svjesnost za vrijeme svoje inkarnacije. Bez intelekta ili ega, svjesnost duha u ljudskom tijelu bila bi usmjerena samo

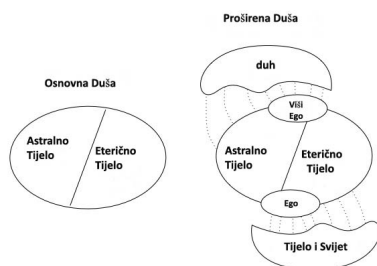
napolje, prema svijetu.

Ka takav, intelekt je u osnovi jedan 'soliton' unutar duše. U fizici, solitoni su talasi koji cirkulišu unutar samih sebe i recikliraju svoju energiju, umjesto da je otpuštaju u okolnu sredinu; tako su oni "entiteti" koji su se individualizirali iz medijuma koji ih okružuje. Jedan primjer bi bio prsten ili krug od dima koji se omotava unutar samog sebe i tako održava svoj oblik, umjesto da se rasprši kao svaki normalno ispušteni dim. Prosječan ljudski um je kao taj krug od dima, dok je um životinje sličan običnom dimu ispuštenom u atmosferu. Jedan od njih ima samo-referentne karakteristike dok je drugi čisto okrenut prema vani.

Formiranje Višeg Ega i Duše

Duh takođe utiče i na dušu a ne samo na tijelo. Uticaj duha na dušu takođe u njoj stvara jednu masku koja odgovara tim uticajima. Za razliku od onog ega kojeg svi poznajemo, ova viša maska predstavlja istinsko lice duha. Normalno, kada se duh identifikuje sa nižim egom, on se identifikuje s jednom maskom koja je suprotstavljena njegovoj vlastitoj prirodi i koja potiče iz vanjskog svijeta. Međutim, kada se duh identifikuje s onom maskom koju je sam napravio, odnosno, "super-egom" - onda tu već imamo jednu personifikaciju božanskog.

Tako, duša onda ima dva produžetka, ego i super-ego. Prvi je povezan sa čovjekovom ličnošću i smislom za kalkulisanje, dok je drugi povezan sa božanskom ličnošću i jednim višim razumom.

U životu, mi kao duhovi odlučujemo s kojom od ovih suprotnosti ćemo se usklađivati i koju od njih ćemo podržavati. Ukoliko se uskladimo sa duhovnim uticajima i razmišljamo transcendentno, onda ćemo povećati onu svoju božansku ličnost. Ukoliko se apsorbujemo u materijalizam, počnemo se predatorski ponašati i samo kalkulativno razmišljati, onda ćemo pojačati onu donju ličnost. Duh ima izbor, dok je inkarniran, koju od ovih ličnosti da gradi i u koju od njih da zakorači. Kad neko uzgoji božansku ličnost i potpuno uđe u nju, odbacujući usput onaj donji ego, onda taj postaje duh koji se sam lično manifestovao.

Entitizacija Misaonih-formi

Uz pomoć predstavljanja prirode ega pokušaćemo da otkrijemo i to kako misaone-forme mogu biti entitizirane. Sticanje ega od strane ljudske duše dovodi do entitizacije duše, ljudske misaone-forme, kroz njenu interakciju sa svijetom. Misaone forme postaju entitizirane kad steknu jedan rudimentarni ego, intelekt, um ili ličnost.

Jedna normalna, osnovna misaona-forma nije entitizirana. Ona je jedna čista astralna ili

eterična konstrukcija koja se, kao neki dim, pušta u svijet a onda tamo raspršava svoju energiju u ono prema čemu god je navodi posebna misao, emocija ili namijera koja stoji iza njenog formiranja.

Misaona-forma se može entitizirati na dva načina:

1) Ličnost joj može dati osoba koja ju je stvorila. To je paralelno s duhom koji formira jedan viši ego unutar duše. Isto kao što taj viši ego predstavlja istinsko lice duha, tako i ličnost programirana u misanu-formu od strane njenog stvoritelja predstavlja jednu istinsku namjeru njenog stvoritelja.

2) Njen 'output' postaje njen vlastiti 'input', jer kad ona počne da utiče na svijet, svaka reakcija s njegove strane na njene uticaje, ojačavaće njenu egzistenciju. To je paralelno sa ljudskom dušom koja prvo stvara donji ili niži ego uz pomoć interakcije sa svijetom, utičući na njega i primajući njegove uticaje, učeći tako kroz kondicioniranje kako najbolje da ispuni svoje želje. To je jedan prirodan način na kojeg misaone-forme postaju entitizirane.

Tako, kada je misaona-forma pojačana posljedicama svog uticanja na svijet, recimo tako da navodi nekoga da proizvodi više onih misli i osjećanja koji su je stvorili ili podstakli, tada se formira jedna petlja povratne sprege između te misaone-forme i svijeta. Ta petlja povratne sprege kondicionira misaonu formu, tako da ova postaje još efikasnija pri svom daljnjem pojačavanju i to je programira.

To prirodno kondicioniranje misaonih-formi je slično onome kako neki vještački i inteligentni program kao što je 'chatbot' stiče ličnost. U početku, 'chatbot' je prazan i čini se kao da je tvrdoglav ili glup. Međutim, uz pomoć interakcije s njegovim korisnicima prilikom cega ga ovi programiraju da daje prave odgovore na prava pitanja, činiće nam se da on postaje sve inteligentniji. Ukoliko bi mu to kondicioniranje ikad omogućilo da stekne sposobnost manipulacije korisnika tako da ga ovi počnu da služe, onda bi on postao jedna istinska vještačka inteligencija. Naravno, kompjuter je samo kompjuter. Za razliku od nekog elektronskog kompjutera, duša ili misaona-forma je ispunjena dinamičkim emocionalnim energijama, nagonima, strastima, a one su te koje obezbjeđuju svoj izražaj kroz ego/intelekt, koji je oblikovan uz pomoć interakcije sa svijetom.

Trebamo imati na umu to da petlje povratne sprege, ojačavanje i kondicioniranje daju misaonoj formi jedan ego samo u njenom vanjskom izražavanju; zato što misaonim-formama nedostaje duh, u njima ne postoji ništa što je istinski samo-svjesno i što bi tako bilo u stanju da posmatra svoje vlastite misaone procese, da zamišlja ili fantazira; i tako misaone-forme ne mogu aktivno da proizvode druge misaone-forme. Ovo proizvođenje misaonih formi je jedna refleksija Stvoritelja koji proizvodi Demijurga, što je u suštini jedan akt Nousa a same misaone-forme su bez Nousa/Duha.

Proizvodnja i Otjelotvoravanje Misaonih-formi

Kako su misaone-forme stvarno proizvode? Većinom uz pomoć unutrašnjih fantazija koje su nabijene emocionalnom energijom. Ta kombinacija formira kondenzaciono jezgro za jednu

čahuru of od eterične energije koja se zatim odvaja kao plod od drveta i onda otplovi u eteričnu sredinu koja se nalazi oko nas.

Taj proces zahtijeva dejstvovanje duha kroz intelekt/um kako bi se obezbijedio jedan unutrašnji svijet za fantaziranje koji će morati privremeno biti otsječen od vanjskog. Ili, drugačije rečeno, intelekt stvara jednu unutrašnju rupu unutar duše, sličnu materici u kojoj jedan embrionični oblik može biti začet od strane duha.

Naš um je taj koji stvara taj unutrašnji "mini-univerzum", čiji sadržaj se "produševljava" uz pomoć emocionalnih i eteričkih naboja. Misaona-forma onda ide napolje u svijet i tamo stiče jedno "tijelo" što je ništa drugo do jedan obični oblik materije i energije koji joj najviše odgovara kao takvoj.

Tako, direktna transformacija misli u realnost prolazi kroz sljedeće faze: duh izabire temeljni arhetip -> um zamišlja -> astral energizira -> eterično oblikuje -> fizičko otjelovljava.

To, kako jedna misaona-forma stiče fizičko "tijelo", traži jedno pojašnjenje. Uzećemo u obzir ljudsku dušu i kako ona utiče na ljudsko tijelo, recimo uz pomoć primjera pomicanja jedne ruke kad to duh poželi. On to čini biranjem vjerovatnoća kvantnih dešavanja koja se odvijaju unutar nervnog sistema tijela. Nervne ćelije su kvantni sistemi i oni se naoko 'pale' nasumično. Sam mozak je jedan kvantni kompjuter čije ponašanje nerava stoji na ivici jednog haosa. Ravnoteža između reda i haosa se nalazi na toj ivici noža i mozak je veoma senzitivna za bilo šta što može izabirati kvantne vibracije iz njegove neurološke aktivnosti i to je ono kako je duša u stanju da utiče na tijelo — preko odabira vjerovatnoća na kvantnom nivou.

Sada, većina misaonih-formi su previše slabe i proste da bi pilotirale nečim tako kompleksnim kao što je ljudsko tijelo. One nemaju čak ni eteričnu strukturu uz pomoć koje bi se uklopile sa ljudskom nervnom mrežom. Međutim, uzmimo u obzir to da je ljudsko tijelo samo jedan sklop materije i energije. Druge konfiguracije ili sklopovi materije i energije mogu biti mjesta, događaji i specifična ljudska ponašanja. Tako, umjesto da misaona-forma odabire vjerovatnoće iz cijelog nervnog sistema, ona umjesto toga može određivati tokove nekih događaja tako da, recimo, saobraćajna nesreća može uslijediti na nekoj posebnoj raskrsnici, ili nekoga ko je meta neke pozitivne misaone forme može pogadati velika sreća. Umjesto potrebe da prosuđuju milijarde nervnih ćelija, one jednostavno trebaju samo da poguraju par kvantnih faktora što će dovesti do jedne kaskadne reakcije, odnosno, uslijedivanje odgovarajućih događaja u svijetu. Ti svakodnevni događaji su samo posebne konfiguracije energije i materije, isto kao što je i tijelo, osim što oni egzistiraju u jednom jednostavnijem i više 'rasijanom' stanju nego tijelo. Ne postoji neka fundamentalna razlika između svjetskih događaja i ljudskog tijela izvan kompleksnosti i konfiguracije njihovih materijalnih sklopova. Duša utiče na tijelo odabirom vjerovatnoća a slabije misaone-forme odabirom vjerovatnoća određuju značajne svjetske događaje.

Krajnja svrha svih demijurga, svih duša, svih misaonih-formi koje dejstvuju u visini fizičke sredine je da postignu fizičko otjelotvorenje ne-fizičkih arhetipova ili "Ideja", kako ih je Platon nazivao, da uklapaju materiju i energiju u skladu s Idejom koja ih je rodila. Oni su orjentisani ka cilju. Na primjer, vaša duša vam obezbjeđuje impulse koji vam pomažu da ostvarite u svom životu ono zbog čega ste došli ovamo; do kraja vašeg života, ako sve ide u redu, imaćete fizički

manifestovano ono što je prije vaše inkarnacije bilo samo jedna obična ideja. Tako, Demijurg oblikuje univerzum u skladu s onim arhetipima na kojima je zasnovan što ima jedan veliki odraz na našu budućnost zato što to određuje u kom pravcu će se ovaj naš svijet usmjeravati.

Pored toga što guraju vjerovatnoće ostvarivanja svakodnevnih događaja, misaone-forme mogu takođe zahvatati i naše nervne aktivnosti u određenom stepenu, jer nakon svega, tijelo je osjetljivo na ne-fizičke uticaje (ono to mora biti jer u drugom slučaju, duša se ne bi mogla spojiti s njim). To je način kako misaone-forme induciraju unutar nas misli i osjećanja koja odgovaraju onima koja su stvorila te misaone forme na prvom mjestu. One ne moraju da budu u stanju da nas potpuno posjeduju ali ipak mogu uticati na nas. A ako naše mentalne i emocionalne reakcije na njih još više ih ojačavaju, onda one mogu narasti do te mjere da postanu entitizirane.

Da rezimiramo, misaone-forme se entitiziraju kroz ponavljano pojačavanje i kondicioniranje, bilo da se radi o kondicioniranju kroz interakciju sa svijetom, ili o namjernom kondicioniranju od strane njihovih stvoritelja. Što one više rastu, utoliko kompleksniju i raznovrsniju materijalnu i energetska građu one mogu steći. Ono što započne kao neka obična zavrzlama, u ekstremnim slučajevima može podstaknuti i takve vjerovatnoće gdje misaone-forme mogu steći i stvarna fizička tijela, ili možda privući neke vjerovatne budućnosti u kojima egzistiraju tijela koja se nalaze pod potpunom kontrolom takvih misaonih-formi. To zalazi na područje forteanskih ili "Mothman"-fenomena, što je izvan opsega ovog članka.

Svjetovna Entitizacija Demijurga

Te duše i dinamika misaonih-formi, podjednako su aktivni i na makrokosmičkom nivou. Kao što je već pomenuto, Demijurg se spaja s fizičkim univerzumom slično kao što se duša spaja s tijelom, formirajući ga i oblikujući ga.

Međutim, isto kao što tijelo može uticati na dušu, tako može i svijet uticati na Demijurga. U načine na koje se može uticati na Demijurga spadaju okultni rituali, hiper-dimenzionalne tehnologije i otpuštanje kondicionirane energije duše i misaonih-formi u eteričnu sredinu, što je slično ubrizgavanju droga u Demijurgov krvotok. Okultne i hiper-dimenzionalne metode biće diskutovane u drugom članku.

Za sada, bitno znati to da svjetovne sile mogu uticati na Demijurga uglavnom preko infuzije energije i programiranja. Kao odgovor na to, Demijurg može steći jedan produžetak ega koji će odgovarati prirodi tih uticaja. Taj produžetak će biti nešto kao "Ego Svijeta." Jedan dio Demijurga postaje entitiziran, isto kao što bazične eterične i astralne energije mogu postati entitizirane kad se oblikuju i programiraju preko ponavljanja misli i emocija.

S obzirom da astralne i eteričke energije mogu varirati u njihovom polaritetu izražavanja od pozitivnih do negativnih, tako i Demijurgov vlastiti astralni i eterički sklop može da se prostire od onog što je više pozitivno, do onog što je više negativno. Njegova eterička komponenta pozitivno se izražava kao zdravlje, red, harmonija, ritam, struktura i životna-sila. Kada je negativna, ona se izražava kao stagnacija, raspadanje, remećenje, prigušivanje, kvarenje i oboljenje. Astralni aspekt, koji je sjedište strasti i nagona, izražava se pozitivno kao jedan

afinitet za susjećanje, milosrđe, radost, ljepotu, plemenita djela i uzvišene misli. U svom negativnom izražaju, on može navoditi na ludilo, sadizam i demonske aktivnosti.

Duša, misaone-forme i Demijurg, sazdani od eteričkih i astralnih energija, mogu odatle biti životno-pozitivni ili životno-negativni u svom izražavanju što se nadalje pojačava vrstom programiranja koje entitizirano 'sebstvo' prima. To programiranje se može odigravati jednim prirodnim putem, tako što će entitizirani Demijurg učiti kako da bolje zadovolji svoje nagone, ili namijerno uz pomoć okultnih tehnologija koje se priključuju na Demijurga kao što bi neki kompjuterski terminal iz daljine pozivao glavni kompjuterski sistem.

Božanska Entitizacija Demijurga

Ego Svijeta nije jedini produžetak Demijurga. Isto kao što duh utiče na dušu kako bi stvorio božanski um, tako i Nous utiče na Demijurga. Dio Demijurga koji je izvučen od strane Nous-a, je Logos. Ili, na drugi način rečeno, postoji jedan dio Duše Svijeta koji, pod uticajem beskrajnog Stvoritelja, postaje jedan viši um/intelekt/ličnost Stvoritelja.

Logos je povezan sa univerzalnom božanskom ličnošću i univerzalnim višim razumom. To je "Super Ego Svijeta" i "Viši Intelkt Svijeta", za razliku od Demijurga koji je samo "Ego Svijeta" ili "Niži Intelkt Svijeta".

Ova podjela unutar naše vlastite psihe na: duh, super ego (viši ego), dušu, niži ego i tijelo, predstavlja samo jedan mikrokosmički odraz makrokosmosa, kojeg čine: Nous, Logos, Demijurg, Ego Svijeta, i svijet. Kako gore, tako dole.

Logos ili duh-entitiziran, kao dio univerzalnog Demijurga, predstavlja makrokosmičku analogiju našeg vlastitog višeg intelekta, božanske ličnosti ili - super ega. Svjetovno-entitizirani dio univerzalnog Demijurga odgovara našem nižem intelektu, ljudskoj ličnosti ili egu. Prvi predstavlja lice duha, a drugi anti-duh. Jedan od njih je bio identifikovan od strane gnostika kao Hrist, a drugi kao Jehova. Jedan od njih pokušava da produhovljava, harmonizira i uvodi ravnotežu u skadu s božanskim razumom, dok drugi pokušava da kristalizira, učvršćava i kodira, u skladu sa jednim slijepim rezonovanjem i predatorskim impulsima. Jedan od njih je sila mudrosti, razumijevanja i gnoze, dok je drugi sila slijepe poslušnosti, informacije, predatorstva i kalkulacije.

Od harmonije ka neravnoteži

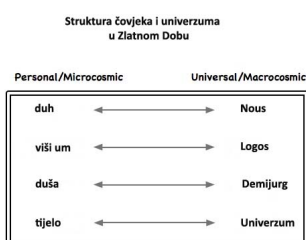
U svom čistom i originalnom obliku, univerzalni Demijurg je bio jedna misaona-forma proizvedena od strane Boga. Njegova programirana funkcija je bila da kroji fizički univerzum u skladu s božanskim mislima i energijama koje ga animiraju. Njegova entitizacija je bila ona od super ega, Logosa. Njegova astralna energija je bila ona od ljubavi dok je njegova eterična energija imala jednu potencijalno vitalnu funkciju.

Idealno, svi aspekti Stvoritelja obavljaju pravilno svoje funkcije i poslove. Harmonija postoji kada se niže pokorava višem. Neravnoteža nastaje kada niže potkopava više. Univerzum je u harmoniji kada Nous inspiriše arhetipne modele koje uspostavlja Logos, i koji se onda pravilno i

poslušno sprovode od strane Demijurga prilikom njegovog formiranja fizičkog svijeta.

Slično tome, jedna individua je u harmoniji kad njen duh (lični Nous) inspiriše sadržaj njenog višeg uma (lični Logos), što se onda poslušno i pravilno sprovodi u djelo od strane njene duše ili podsvijesti (lični Demijurg), prilikom oblikovanja unutrašnjeg i vanjskog svijeta te individue.

Jedna individua je u harmoniji sa univerzumom kad se njena tri glavna metafizička aspekta (duh, um i duša) harmoniziraju sa tri odgovarajuća univerzalna aspekta. Duh se može harmonizirati sa Stvoriteljem kroz duhovno posvećivanje. Um se može harmonizirati sa Logosom uz pomoć učenja, odnosno, sticanja znanja i mudrosti. A univerzalni Demijurg se može harmonizirati sa podsviješću kroz stvaranje lične realnosti. Kad niže potpuno sluša više i lični aspekti se potpuno harmoniziraju sa univerzalnim, onda čovjek dostiže transcedenciju. To je krajnji cilj.

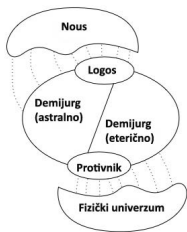

Postoji samo jedan problem. Kao što je već pomenuto, duša je podložna kvarenju ('korupciji', prim. prev.) a misaone-forme mogu postati entitizirane i nabijene negativnim astralnim tendencijama. Uprkos tome što je Demijurg prirodno neutralan ili čak dobroćudan u svojoj originalnoj verziji, i on je slično podložan manipulaciji, te on tako može postati i negativno entitiziran. Kao što je prethodno pomenuto, takve entitizirane misaone-forme imaju jedan instikt za samo-održavanje, tako da će svjetovno personifikovan Demijurg činiti sve ono što ga može održati kultivišući više onih negativnih energija koje ga pothranjuju.

Naša realnost matriksa nije prirodno zloćudna, to je jednostavno životna sredina u kojoj smo mi uronjeni. Kao što majka pruža matericu koja sadrži jedan hranljivi matriks i sile koje su potrebne za pretvaranje genetičkog potencijala u živo biće, univerzalni Demijurg obezbjeđuje fizikalnost kao jednu "matriks-realnost" koja je originalno namijenjena za odgoj naše duhovnosti i evoluciju, bar na jedan dosta direktniji način nego što je to sada. Korijen od riječi 'matriks' je 'materija' (lat. 'mater'), što na latinskom jeziku znači 'majka'. Međutim, iskvaren i personifikovan Demijurg je sličan jednoj psihopatskoj ili narcisoidnoj majci koja se parazitski hrani svojim potomstvom, idući toliko daleko da koristi svoju matericu kao jednu energetsku farmu, umjesto kao inkubator za inkarnaciju duha. Ona više nije jedan matriks za rast i razvoj, nego je ona, u stvari, postala - Kontrolni Sistem Matriksa.

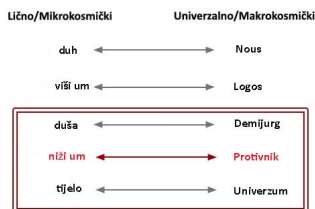
Tako, izvitopereni Demijurg, personifikovan, funkcioniše kao jedan univerzalni parazit: tiranski, demonski i slijepo navođen negativnim instiktima. On će pokušavati da određuje kurs univerzuma ka onim pravcima koji će podrazumijevati više negativnosti, podijela, opresije i svega ostalog čime se on hrani. To nije ništa drugo do jedan Protivnik (ili Suparnik; eng. Adversary, hrišćanski i gnostički pojam za jednu podmuklu, stratešku i neprijateljsku inteligenciju koja iskrivljava, ometa ili sprečava duhovne uticaje koji stižu od strane Stvoritelja;

prim. prev.).

A to je ono u čemu su gnostici bili u pravu dok je Platon bio izvan dodira s vremenom; Demijurg nije više jedan poslušni kovač koji kuje univerzum na osnovu onih nacрта koje je pripremio Logos u harmoniji sa Nous-om; nego je došlo do toga da se on na nekoj tački izvitoperio i potčinio anti-duhovnim silama demonske vrste. “Ego Svijeta” je jedan uljez koji igra ulogu Suparnika u odnosu na Logos. To ne važi samo za univerzalni nivo, nego i lični. Naša niža ličnost, ovakva kakva ona trenutno jeste, nalazi se u neprijateljskom odnosu prema božanskoj ličnosti.

Struktura čovjeka i univerzuma danas

Gledajući iz linearne vremenske perspektive, Zlatno Doba je postojalo nekada davno, sve dok se nije formirao Ego Svijeta i počeo kao takav da dominira. Na toj tački, svijet je zapao u tamu i počeo je da se kviri. Međutim, s tačke gledišta ne-linearne vremena, oba izraza Demijurga ko-egzistiraju vječno zaključani u jednoj bitci koja se odvija unaprijed i unatrag kroz vrijeme i prostor.

Stanje u kome se čovječanstvo nalazi

Za sada, vlada jedna neravnoteža. Previše je ljudi na ovom svijetu koji su slijepi i gluvi za uticaje duha. Nadalje, oni hrane i brane egotističke, primalne i iracionalne impulse koji proističu iz negativnih programa i energija koje su zastupljene u njihovoj podsvijesti. Niže podriva više. To nisu nikakvi izolovani slučajevi; to je jedna epidemija.

Uz pomoć opservacije može se jasno vidjeti to da smo mi rođeni s određenim genetskim manama, kao što smo npr. hendikepirani time što ne možemo koristiti maksimalan kapacitet našeg mozga i što smo ograničeni s jednom percepcijom koja je bazirana na samo pet čula. Takođe je jasno i to da je svijet u koji dolazimo antagonističan prema duhu. Tako, sama priroda i sistem odgoja, nalaze se u suprotnosti sa duhom od samog početka a samo uz pomoć jedne velike božanske podrške i duhovne snage, moguće je za jednu individuu da savlada materijalni determinizam i da koristi prepreke kao stepenice ka svom duhovnom buđenju. Takvi slučajevi su rijetki i čini se da su ljudi generalno shrvani, deformisani i više liče na neko kamenje, kao što se to može i očekivati kod slučajeva gdje duh ne pruža nikakvu protivtežu prirodi i sistemu odgoja.

Interesantno je i to što su Gnostici gledali na Demiurga ne samo kao na jednog krojača ovog svijeta, nego i kao na stvoritelja ljudske rase. Slično tome, neke današnje misaone škole takođe gledaju na negativne hiper-dimenzionalne entitete kao na naše genetičke stvoritelje i stalne vremensko-prostorne manipulatore. Generalni zaključak je da ovdje jasno postoji jedna vanjska zloćudna varijabila koja se miješa u ljudsku jednačinu, što nadalje sugerše to da zlo nije uvijek posljedica ljudskog propadanja, nego je ljudsko propadanje često posljedica zla.

Lični Demijurg je iskvaren kod previše ljudi i on ih je izolovao od Nous-a. Međutim, to se istovremeno odražava i na jednu univerzalniju manifestaciju istog. Čini se da se ovaj naš svijet nalazi u čeličnom zagrljaju jednog entitiziranog Demijurga koji ima jak instikt samo-očuvanja koji je orjentisan ka nadzoru. On modelira našu realnost i pristrasno bira one vjerovatnoće ili varijante događaja koje su u suprotnosti sa božanskim planom kojeg je dizajnirao univerzalni Logos. To je jedan matriks u kome su stvari krenule naopako ili misaona-forma univerzuma koja je postala parazit. Kako je do toga moglo uopšte doći, to će biti tema drugog članka.

Kraj

Ovdje može biti Vaša reklama